

HERIBERT PICTH

Gert Engel

– en ung mand, der vil være korrespondent?

I 1964 begyndte Heribert at læse engelsk, spansk og tysk ved det erhvervsproglige korrespondentstudium ved Handelshøjskolen i København.

Det blev begyndelsen til en karriere, som den unge knægt, der sled sig igennem en hård mesterlære som landbrugsmedhjælper i Nordtyskland, næppe havde drømt om. Efter endt værnepligt fortsatte han i tjenesten som linjeofficer – men kun et par år. Så vandt ud-længslen, og han tog til England, siden til Spanien og sidst til Danmark.

Dog ikke til København, men til Sønderborg, hvor han blev en meget aktiv medarbejder for JF-Fabrikken, der den dag i dag producerer landbrugsmaskiner. Dem var Heribert meget dygtig til at demonstrere, sælge, montere og – om nødvendigt – reparere.

Han faldt godt til i de danske omgivelser og var ikke sen til at få øje på, at det danske uddannelsessystem var mere åbent og fleksibelt end i andre lande, f.eks. i Tyskland. I Danmark kunne han gøre det, han helst ville: studere sprog. Og Heribert tog til København.

Hans lærere blev hurtigt enige om, at man her havde fået en ganske usædvanlig studerende inden for dørene. Alene dette at ville være tresproglig korrespondent var dengang en meget overraskende beslutning for en ung mand på 24. Men det var nu heller ikke lige det, Heribert havde tænkt sig.

Kort forinden havde Handelshøjskolen opnået undervisningsministerens tilladelse til at udbyde videregående sprogstudier. Studieforløbet var planlagt som en "tretrins-raket", hvor den gamle korrespondentuddannelse fik status som "erhvervsproglig grunduddannelse". Herefter fulgte et to-årigt EA/ED-studium i to sprog, og efter yderligere to år tog den studerende eksamen som cand.ling.merc, dengang i et hoved- og et bisprog.

Undervisningen var i denne opbygningsfase præget af en smittende pionerånd hos både lærere og studerende, og Heribert gennemførte det seksårige studieforløb med bravour. Han tog hovedeksamen i begge sine sprog og opnåede således beskikkelse som translatør og tolk i både spansk og tysk.

Pionerånden var også påkrævet for igangsættelsen af de forskningsaktiviteter, der skulle skabe det faglige grundlag og den videnskabelige kompetence, der forudsættes for uddannelser på højeste akademiske niveau. Og der var behov for en profilering, som klart adskilte erhvervsproglig forskning fra universiteternes traditionelle litterære og filologiske arbejdsområder.

Det mest markante tiltag for den tilstræbte profilering var opdyrkelsen af terminologien som både teoretisk og anvendelsesorienteret forskningsområde. Den nødvendige vidensopbygning skete med støtte og hjælp fra kontakter ved de to europæiske kraftcentre, der med hver med sin særlige indfaldsvinkel var førende på området: Wien med vægt på international sproglig standardisering, Luxemborg med vægt på multilingvale problemstillinger, især i forbindelse med oversættelse.

Derfor var det meget nærliggende og samtidig meget velkomment, at Heribert valgte at skrive sit andet speciale om et emne inden for netop dette forskningsområde. Denne beslutning blev afgørende for hans livslange virke som forsker.

– den unge forsker

søgte den bedst tænkelige vejleder – og Eugen Wüster tog venligt imod ham. Heribert var en af de sidste unge forskere, der under sit studieophold i Østrig fik lejlighed til at gå i lære hos selve mesteren i Wieselburg. Den specialeafhandling, som han afleverede efter hjemkomsten til København, viste, at havde han fundet det videnskabelige ståsted, som igennem de første mange år skulle satte sit præg på de følgende publikationer.

Men efter en tid med ihærdig fordybelse i Wüsters tankeverden følger en stadig stigende udvikling af selvstændige indfaldsvinkler og personlige landvindinger, som har været berigende for udviklingen af terminologien som videns- og forskningsområde.

– lærer ved Handelshøjskolen i København

Ansættelsen som adjunkt, lektor og senest docent ved Institut for Spansk medfører omfattende og bredt favnende undervisningsforpligtelser. Det er ikke blot i de fagsproglige discipliner, her især teknisk sprog, men også i spanske kultur- og samfundsforhold, han fungerer som lærer. Samtidig er han en af de bærende kræfter i de tværfaglige terminologikurser. Han stiller store krav til sig selv som lærer, vel vidende, at det er forudsætningen for, at man kan gøre det samme over for de studerende.

At terminologilæren blev til en hjørnesteen i de erhvervsproglige uddannelser ved Handelshøjskolen i København kan betragtes som en naturlig følge af den profilerende forskningsopbygning, som fandt sted i løbet af 70-erne. Højskolen opnåede den eftertragtede position som spydspids i fagsproglig uddannelse. At det lykkedes, skyldes den gruppe af terminologiske aktivister, der meget uformelt samledes i den daværende Terminologiafdeling. Naturligvis var Picht en af dem.

– læremester – world wide

Og da der meget snart kom bud udefra efter personer, som kunne videregive den faglige viden og formidle de pædagogiske erfaringer, der blev oparbejdet i den nye disciplin, var det først og fremmest ham, der tog af sted. Han fik ry som en foredragsholder og kursusleder, der altid var uhyre velforberedt, som udstrålede en medrivende faglig energi, og som aldrig blev træt, før det kursusmål, man havde sat sig, var opnået.

Ikke mærkeligt, at han kom vidt omkring. Norden, de baltiske lande og Sydamerika har han et ganske særligt forhold til. Han er også kendt i Moskva og i Beijing ...

Men at han igennem fire år lod sig udstationere i Varde ved den danske vesterhavskyst vidner måske mest om, hvad han er villig til gøre, når det gælder sagen. Nu er han i færd med at yde en tilsvarende indsats som ekstern professor ved Handelshøjskolen i Bergen.

– faglig organisator

Naturligvis har også de faglige organisationer benyttet sig af Heribert Pichts faglige indsigt og nærmest uudtømmelige arbejdskraft. Det gælder både på nordisk plan, hvor han gjorde en betydelig indsats som formand for AG 1, og på internationalt plan. Mange konferencer, symposier og workshops har nydt godt af hans velvillige hjælp. Han er stadig en årvågen og engageret deltager i Inforterms og TermNets aktiviteter. Ganske særlig betydning skal tillægges hans ledelse gennem 10 år af det Internationale Institut for Terminologiforskning, hvor han selv påtog sig redaktionen af instituttets højt estimerede skriftserie.

– moden og respekteret seniorforsker

Pichts seneste publikationer præges af en grundig afvejning af alle tænkelige indfaldsvinkler og metodiske muligheder. Han er blevet lidt mindre skråsikker og nu tilpas erfaren til at vide, at fælles mål kan nås ad forskellige veje. Allerede i sine unge år søgte han samarbejdet, han har tidligt sandet, at det er denne arbejdsform, som giver ikke blot ham selv, men også de deltagende partnere specielt gode udfoldelsesmuligheder.

– mennesket

Heribert er sine venners ven. Det har nogle af vennerne måske ikke vidst ved første øjekast, men siden har også de opdaget, at Heriberts loyalitet nærmest ikke kender nogen grænse, når det kommer til stykket.

Han har altid haft sine meningers mod, ikke helt sjældent tæt på grænsen til det firkantede. Men bag kanterne skjuler der sig et følsomt og sårbart sind – ofte til stor overraskelse for hans omgivelser.

– påskønnelsen

har det ikke skortet på! En af de to specialeafhandlinger blev præsteret i form af en prisbelønnet Tietgenopgave. En æresdoktorgrad fra Vasa universitet viste, hvor højt man værdsatte hans pionerånd i Finland. De studerende i København kårede ham til årets lærer, på Handelshøjskolen i Århus modtog han Hedorf-Fondens pris for erhvervsproglig forskning, og i Beijing overrakte prof. Oeser fra Wiens universitet ham Eugen Wüster prisen.

Vi ønsker ham alle hjertelig til lykke på tresårsdagen – men vore forventninger til ham er langt fra indfriet!